

Partis Vegne at stille Forslag til en anden Beslutning, hvori der kræves Overgang til Dagsordenen saaledes, at der anderledes bestemt og klart fremsættes netop de Ønsker og de Krav, der stilles her fra Folketingets Side. Jeg skal altsaa her tillade mig at stille Forslag om Overgang til Dagsordenen i følgende Form:

Idet Folketinget opfordrer Regeringen til, om fornødent ved Anvendelse af de forfatningsmæssige Midler, der staa til dens Raadighed, at gennemføre de i Trontalen nævnte Lovforslag i Overensstemmelse med Demokratiets Grundsætninger, hvorved særlig henvises til det af Folketinget sidst vedtagne, af den almindelige Valgret ved de nys afholdte Valg godkendte kommunale Valgretsforlag, samt udtaler sit faste Ønske om en alvorlig Nedgang i Militæruddgifterne, Nedlæggelse af Københavns Befæstning og om sociale Reforme til Gavn for den arbejdende Befolkning, gaar Tinget over til Dagsordenen.

Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for dette Forslag.

Førmanden: Da der nu er stillet Forslag om Overgang til Dagsorden, vil Forhandlingen komme til at dreje sig om dette Forslag. Jeg skal oplæse Forslaget: „Idet Folketinget opfordrer Regeringen til om fornødent ved Anvendelse af de forfatningsmæssige Midler, der staa til dens Raadighed, at gennemføre de i Trontalen nævnte Lovforslag i Overensstemmelse med Demokratiets Grundsætninger, hvorved særlig henvises til det af Folketinget sidst vedtagne, af den almindelige Valgret ved det nys afholdte Valg godkendte kommunale Valgretsforlag samt udtaler sit faste Ønske om en alvorlig Nedgang i Militæruddgifterne, Nedlæggelse af Københavns Befæstning og om sociale Reforme til Gavn for den arbejdende Befolkning, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg har begæret Ordet for kort at sige, at dette Forslag til Overgang til Dagsordenen synes mig ikke at kunne anvendes her, og at Ministeriet ikke kan tage imod en saadan Dagsorden. Forslaget kan ikke vel anvendes her, fordi det afviser hele Spørgsmaalet om Tilslutning eller Ikke-Tilslutning til Trontalen, hvilket Spørgsmaal man dog maa forudsætte, at

Tinget i Overensstemmelse med Praksis ogsaa i 1901, vil kendes ved.

Jeg kan paa Ministeriets Vegne desuden sige, at der er to Grunde til, hvorfor Ministeriet ikke kan tage imod en saadan Dagsorden. For det første begrundede den ærede Forslagsstiller sit Forslag med, at den af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds med flere foreslaaede Henvendelse til Hans Majestæt Kongen drog Kongens Person frem i den politiske Strid. Jeg maa straks sige, at dette er saare langt fra at være Tilfældet. Naar Kongen møder her for Rigsdagen og holder en Trontale og erklærer Rigsdagen for aabnet, møder han som konstitutionel Konge, og naar Rigsdagen svarer paa en saadan Trontale, bliver Rigsdagen i det samme Spor. Vi have det heldigvis saaledes her i Landet, at Kongen udtrykkelig har erkendt og i enhver Henseende har vist, at han ikke vil være nogen Partikonge, men staa i godt Forhold til alle Partier. Om nogen vilde erklære her, at Kongen var Venstremand, vilde jeg være den første til at tage Afstand fra en saadan Erklæring. Det er han ikke. Han er heller ikke Socialdemokrat eller Højremand eller moderat eller radikal. Han staar over Partierne. Det er Kongens Gerning som konstitutionel Konge samtidig at staa over og tage Hensyn til Partierne, og det vil han ogsaa gøre.

Alt dette er imidlertid Børnelærdom, noget, som vi i Virkeligheden alle vide. Derfor er det et forkert Spor at komme ind i, naar man vil paastaa, at Kongens Person drages frem, fordi Rigsdagen henvender sig til Kongen med et Svar i Anledning af Trontalen. Lige saa lidt som man i 1901 var inde paa en saadan Betragtning, lige saa lidt mener jeg, det vilde være heldigt at komme ind paa en saadan Betragtning nu. Alle Partier staa sig bedst ved at blive i det Spor, vi ere i nu, og tage mod Stillingen, som den er, idet vi henvende os til Kongen som den konstitutionelle Konge, der har talt til os. Blandt andet af den Grund mener jeg altsaa, at man ikke kan gaa ind paa en saadan Afvisning af det stillede Spørgsmaal, thi derved vilde man give den Betragtning Medhold, som det ærede Medlem her var Talsmand for, en Betragtning, som intet af Partierne, heller ikke det ærede Medlems Parti, vilde være tjent med at fastholde.

Et Bihensyn, som det ærede Medlem fremdrog, skal jeg ikke opholde mig ved,